

MusaYaqub
Babadağ

Köksün sudayanmaz daş qayalarsa,
Dərəndə dumandan karvanlar gəzər.
Başında yüz illik bir cuna varsa,
Ətəyin qırçınlı al dona bənzər.
Səslər qəzəbindən çağlar ki, burda
 Yusun dağ-daşı
Buludlar o qədər ağlar ki, burda
Əskilməz güllərin yanaqlarından
 İnci göz yaşı.
Küləklər ətrini yayar hər yana,
Hüsnünə tay olmaz bir bağça, bir bağ.
Mən elə bilirəm Azərbaycana
Ətri sən vermişən, vüqarı Şəhdağ.

Yaqub M. Babadağ // Bu dünyanın qara daşı göyərməz. – Bakı: Azər nəşr, 2007.
– S. 20.